

امیدوارم این موضوع هم در اولویت کاریشان باشد.

اصلاً بایک تیر می‌توانند نشان بزنند، بخشی از این زمین ده‌متری ساختمان را به امیرآباد وصل می‌کند و با اختصاص این راه می‌توان بار ترافیکی این محدوده را کاهش داد.

گفته‌های علی مختاری عضو هیئت امنای مسجد هم حول همین موضوع است؛ اینکه بارها با استانداردی و فرمانداری مکاتبه کرده‌ایم اما به نتیجه نرسیده‌ایم. اینکه مسیری از امیرآباد برای اتصال به ده‌متری ساختمان کشیده شده اما باغ متروکه مانع از تکمیل کار است و اینکه... او هم مثل همه اهالی تقاضا دارد با همراهی آستان قدس بهترین تدبیر برای این زمین اندیشیده شود.

ساکنان
شهرک رجایی،
ده‌متری
ساختمان
و خیابان
حر مردم
کم‌برخورداری
هستند که نه
در مانگاه دارند
و نه فضای سبز

حرف آخر

اهالی تادم در مسجد بدرقه‌مان کرده، دوباره همان حرف‌ها را تکرار می‌کنند. ببینید چقدر غبار توی هواست. شاید برکت حضور شما باشد که مسئولان کاری انجام دهند. آنان هر کدام به لحنی این سخنان را تکرار می‌کنند؛ انگار که با هر بار تکرار امیدشان به باز شدن این گره بیشتر می‌شود. حالا یک هفته‌ای از روز تهیه این گزارش گذشته است و ما یقین داریم اهالی چشم انتظار پاسخی از یک رسانه شهری و محلی هستند. شاید این بار بادرست‌پر به دیدارشان برویم.

در صورتی که آستان قدس رضوی جوابیه‌ای در این خصوص داشته باشد هفته آینده منتشر خواهد شد.

شب‌های زمستان و جولان خلاف

سید محمد حسن حسن زاده، یکی دیگر از اهالی سالخورده و کهن سال این محدوده است. او قریب به ۵۰ سال، ساکن همین محله بوده و هست و به خوبی روزگار قنات‌های آب و زمین‌های کشاورزی را به خاطر می‌آورد و اینکه به واسطه همان باغ این محدوده آباد و سرسبز بوده است. او می‌گوید: کم‌کم زمین‌ها به مردم فروخته شده و خیلی‌ها آن‌ها را خریداری کردند. حالا بیشتر از ۳۵۰ خانواده در این محدوده ساکن هستند با مشکلات ریز و درشت. با این که دور تادور زمین را دیوار گرفته‌اند، خلافکاران حفرة‌هایی برای ورود یافته‌اند. علاوه بر این، محدوده روشنایی کاملی ندارد و این موضوع شب‌های زمستانی را ترسناک می‌کند.

سنگ اندازی آستان قدس پیش پای سرمایه‌گذاران

یکی از اهالی از پیش قدم‌شدن برخی از سرمایه‌گذاران برای ساخت در مانگاه و مدرسه در این فضای متروکه خبر داده است، توضیح می‌دهد: سنگی که آستان قدس برای فروش این زمین پیش پا انداخت مانع از انجام کار شد تا آنجا که اعلام کرد هر متر زمین بیش از دو میلیون تومان به فروش می‌رود. با این مانع تراشی معلوم می‌شود، تمایلی به واگذار کردن زمین ندارند.

بایک تیر دونشان بزنید

عباس اکبری، امام جماعت مسجد قائم نیر در ادامه این سخنان اهالی و برای تأکید بیشتر، گفته‌های ایشان را این گونه تکرار می‌کند: ساکنان شهرک رجایی، ده‌متری ساختمان و خیابان حر مردم کم‌برخورداری هستند که نه در مانگاه دارند و نه فضای سبزی برای استفاده و بهره‌مندی از آن. چه اشکالی دارد حالا که هدف آستان قدس کمک به مناطق محروم و کم‌برخوردار است بخشی از این فضا را به این منظور اختصاص دهد؛ البته حاج آقا رئیسی توجه ویژه‌ای به مناطق کم‌برخوردار دارد و

بوده است و در آن کار کشت و زرع و کشاورزی رونق داشته و هوای پاکش سهم همسایه‌های مجاور می‌شده است. تا اینکه رفته رفته فضای سبز آن تخریب و تبدیل به دشتی بزرگ و خاکی شده و فرصتی برای جولان انواع ناهنجاری‌ها.

خاطره‌های تلخ ساکنان این محدوده یکی دو تا نیست؛ از جریان جوانی که خود را حلقه‌آویز کرده بود، تا کشف جسد و قتل‌هایی که وحشت به جان همسایه‌ها انداخته بود. ماجراهای هراس‌انگیزی که پای آن‌ها را به دفتر مسئولان مختلف کشانده و به نامه و نامه‌نگاری هم رسیده؛ مکتوبات اما همچنان بدون پاسخ مانده است.

دانش‌آموزان مدرسه در معرض ناهنجاری

صحبت را با حسین مختاری معلم تربیت‌بدنی یکی از مدرسه‌های همین حوالی شروع می‌کنیم. او بزرگ‌شده همین محله است و درد و رنج اهالی را درک می‌کند. می‌گوید: دانش‌آموزانی را می‌شناسیم که در مدرسه‌شان چند نوع زبان یاد می‌گیرند؛ ورزش جداگانه دارند و می‌توانند اگر دوست داشته باشند بروند و موسیقی هم آموزش ببینند؛ اما بچه‌هایی هم هستند که زندگی‌شان با گروه اول، زمین تا آسمان فرق دارد. آن‌ها هم درس می‌خوانند و هم کار می‌کنند که بتوانند چرخ زندگی را بچرخانند. دانش‌آموزانی که فضایی برای بازی کردن و تفریح ندارند و بعد از مدرسه و ساعت درس و کلاس می‌مانند با اوقات فراغتشان چه باید بکنند.

مختاری با اشاره به پیشنهاداتی که بارها و بارها با مسئولان مطرح کرده‌اند، می‌گوید: ببینید مدرسه، مجاور و همسایه بازمینی است که افراد در آن به راحتی مواد مصرف می‌کنند و حتی از نزدیک می‌شود مشکلات اخلاقی را دید و هزار و یک برنامه دیگر. فکر کنید این‌ها چه نتیجه‌ای در باور و ذهن بچه‌ها می‌تواند داشته باشد. چرا از این زمین بهره‌برداری بهتری نمی‌شود.

او توضیح می‌دهد: ما بازدید مسئول کم‌نداشته‌ایم از استاندار و فرماندار گرفته تا دیگر مسئولان شهری. آن‌ها که دهمه‌های کنده شده را از نزدیک دیده‌اند و کارتن‌خواب‌ها که برای گریز از سرمای زمستان به آن پناه می‌برند و قول بررسی و حل شدن این معضلات را داده‌اند؛ اما متأسفانه چند وقت بعد به فراموشی سپرده شده است.

